

Letnik XII, februar 2019, številka 127

KRŠČANSKI SLOG

Papež Frančišek je med jutranjo mašo enaindvajsetega januarja govoril o njem. Ni dovolj, če mislimo, kako smo dobri kristjani, a se kot dobri kristjani ne obnašamo.

Za izhodišče je vzel odlomek iz Markovega evangelija (Mr 2,18-22), ki govori o »*novem vinu v novih mehovih*«. Gospodova beseda, evangelij, je novo vino, ki nam je bilo dano. A da bi bili dobri kristjani, je potrebno novo obnašanje, nov slog, ki zares ustreza krščanskemu slogu in ki nam ga znajo pokazati edino blagri.

Da bi razumeli, kaj je **krščanski slog**, je po papeževih besedah morda bolje pogledati naše lastne drže, ki ne predstavljajo krščanskega sloga. Navedel je tri: obtožujoči slog, posvetni slog in egoistični slog. Takole je razložil: »**Obtožujoči slog** je slog tistih vernikov, ki vedno hočejo obtoževati druge. Živijo tako, da obtožujejo. 'Tisti ni dober, ni pravičen...' Druge vedno diskvalificirajo (proglasijo za ničvredne). Vedno hočejo obtožiti druge. Ne zavedajo pa se, da je to hudičev slog. V Bibliji se hudič imenuje 'veliki tožilec', ki vedno obtožuje druge.«

Takšna drža je med nami moderna, je nadaljeval papež. Bila je moderna tudi v Jezusovem času, ki v več kot samo enem prizoru graja tožnike: 'Namesto da gledaš iver v očesu drugega, glej raje bruno v svojem očesu.' Ali: 'Tisti, ki so brez greha, naj prvi vržejo kamen.' Obtoževati druge in iskati njihove napake, ni krščansko, to ni novi meh.

Isto velja tudi za drugo vrsto življenjskega sloga, ki ni krščanski. Papež ga imenuje **posvetni**, torej **slog** sveta. Lasten je ravno tistim katoličanom, ki molijo Veroizpoved, a živijo v nečimrnosti, ošabnosti, navezanosti na denar, pri čemer mislijo, da so samozadostni. »Gospod ti je ponudil novo vino, ti pa nisi zamenjal mehov, nisi se spremenil,« je pojasnjeval papež. »Posvetnost je tista, ki uniči mnogo ljudi, dobre ljudi, ki vstopijo v ta duh nečimrnosti, ošabnosti, razkazovanja. Ni ponižnosti. Ponižnost pa je del krščanskega sloga. Moramo se je naučiti od Jezusa,

Marije, Jožefa, ki so bili ponižni.«

V naših skupnostih pa lahko vidimo še en slog, ki ni krščanski. To je **egoistični** duh, duh brezbriznosti. Verjamem, da sem dober katoličan, delam, kar je treba, a se ne zanimam za stiske drugih. Ne skrbijo me vojne, bolezni, ljudje, ki trpijo, tudi tisti, ki so ob meni. To je hinavščina, ki jo Jezus očita učiteljem postave.

In kaj je torej pravi **krščanski slog**? Papež Frančišek je zatrdil: *»Krščanski slog je slog blagrov: krotkost, ponižnost, potrpežljivost v trpljenju, ljubezen do pravičnosti, zmožnost prenašati preganjanja, ne obtoževati drugih ... To je krščanski duh, krščanski slog. Če hočeš vedeti, kaj je krščanski duh, da ne bi padel v slog obtoževanja, posvetni slog in egoistični slog, beri blagre. To je naš slog. Blagri so novi mehovi, so pot. Da bi bili dobri kristjani, je treba s srcem moliti Veroizpoved in tudi s srcem moliti Očenaš.«*

BESEDA ŽIVLJENJA ZA FEBRUAR - GRADIMO MOSTOVE

»Išči mir in se zanj zavzemaj« (Ps 34,15)

V tem psalmu kralj David pred javnostjo izraža svoje veselje in hvaležnost: doživel je nevarnost in stisko, a je z zaupanjem klical Boga Izraela in našel mir.

Glavna oseba te hvalnice je Bog, ki s svojim usmiljenjem, s svojo močno in odločilno navzočnostjo vztraja ob ubogem človeku v stiski, ki kliče k njemu.

David tudi vsem drugim, zato da bi prišli do enake rešitve, svetuje nekatera razpoloženja srca: izogibajo naj se temu, da bi delali hudo, in naj raje vedno delajo dobro. David poudarja, kako pomembno je, da ne obrekujejo bližnjega. Beseda namreč lahko privede do vojne.

»Išči mir in se zanj zavzemaj«

V svetopisemskem jeziku ima mir številne pomene, denimo telesno in duhovno blaginjo ali razumevanje med posamezniki in narodi. Vendar je predvsem Božji dar, s pomočjo katerega odkrivamo očetovsko obličje Boga. Zato da bi izkusili pravi mir, je torej v našem življenju neogibno potrebno zavzeto in navdušeno iskati Boga.

To zanimivo iskanje od nas zahteva, da poslušamo glas vesti, ki nas vedno spodbuja, naj izberemo pot dobrega in ne poti slabega. Pogosto bi bilo dovolj, da bi dopustili, da nas najde Bog sam, ki je že zdavnaj začel iskati vsakega od nas.

Kot kristjani smo po krstu že v zaupnem odnosu z Jezusom: on je Bog, ki je blizu in nam je obljubil mir; on je mir. In prejeli smo dar Svetega Duha, Tolažnika, ki nam pomaga tudi, da z drugimi delimo sadove Božjega miru, ki smo jih izkusili. On nam bo pokazal, kako naj ljubimo ljudi, ki so okoli nas, in tako premagujemo spore: tako, da se izogibamo neutemeljenim obtožbam, površnim sodbam in obrekovanju ter odpremo srce za sprejemanje drugega.

Morda ne bomo mogli utišati vsega orožja, zaradi katerega krvavi toliko pokrajin na zemlji, a lahko se osebno zavzamemo in pomagamo zdraviti ranjene odnose v družini, v naši krščanski skupnosti, na delovnem mestu, v našem mestu.

Prizadevanje majhne ali velike skupnosti, ki je odločena, da pričuje za moč ljubezni, lahko znova zgradi mostove med družbenimi skupinami, med cerkvami, med političnimi strankami.

»Išči mir in se zanj zavzemaj«

Če bomo prepričani iskali mir, bomo dobili tudi nasvet, kako naj primerno ravnamo, da obvarujemo stvarstvo, ki je prav tako dar Boga svojim otrokom in je zaupano naši odgovornosti do novih rodov.

Leta 1990 je Chiara Lubich pisala Nikiu Nivanu, ustanovitelju japonskega budističnega gibanja Rišo Kosei Kaj: »Če človek ni v miru z Bogom, tudi na zemlji ni miru. Verni ljudje čutijo "trpljenje" zemlje, kadar je človek ne uporablja po Božjem načrtu, temveč zgolj iz sebičnosti, iz nenasitne želje po kopičenju dobrin. Ta sebičnost in želja onesnažujeta okolje še bolj in še prej kot katero koli drugo onesnaževanje, ki je zgolj posledica tega /.../ Če odkrijemo, da je vse stvarstvo dar Očeta, ki nas ima rad, bomo mnogo lažje našli skladen odnos z naravo. In če odkrijemo, da je ta dar namenjen vsem članom človeške družine in ne samo nekaterim, bomo bolj pozorni in bomo bolj spoštovali tisto, kar pripada celotnemu sedanjemu in prihodnjemu človeštvu.«

Letizia Magri

BRALCEM BOŽJE BESEDE - »Glej, da boš veroval, kar boš bral; učil, kar boš veroval; živel, kar boš učil«

Štiriindvajsetega novembra 2018 sem se udeležila jesenskega srečanja članov ŽPS in drugih župnijskih sodelavcev, ki je potekalo v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano.

Po uvodnem delu srečanja sem se pridružila skupini Bralci Božje besede, ki jo je vodila dr. Alenka Höfferle Felc, slavistka, upokojena radijska napovedovalka ter zdravnica fiziatrinja. Z nasveti je naši skupini pomagal tudi škofjeloški župnik g. Matej Nastran, ki je v naši dekaniji 'zadolžen' za bralce. Ker mislim, da bi vsebina zanimala še koga, sem pripravila povzetek.

Uvodoma nam je dr. Alenka H. F sporočila: *»Vesela sem, da kdaj lahko na takšen način pomagam in uporabim enega od svojih darov. Menim, da mora biti človek na svoje talente ponosen in zanje hvaležen. Če je to branje tako močnih besedil, kot so besedila v Svetem pismu, pa še posebej.«*

Kaj je pomembno vedeti, če smo bralci Božje besede?

Od Boga naj preko nas posrednikov/bralcev/ seže Beseda do ljudskih src! Nam bralcem po župnijah je zaupana služba/naloga posredovalca Božje besede: napisano Besedo prevajamo v govorjeno. Pri tem ne gre za običajno branje, ker skozi naše besede govori Bog sam. Pomemben je spoštljiv odnos, bralčeva vera in ter njegovo pričevanje - (da tudi živimo to, kar beremo). Na branje Božje besede se je potrebno pripraviti z rednim branjem Svetega pisma, ki *naj postane naš vsakdanji kruh*, predvsem pa z neposredno pripravo določenega besedila doma, da vemo, kaj bomo

brali in ozavestimo vsebino. Predhodno se je potrebno seznaniti tudi z naglasi ter izgovorom krajevnih in osebnih imen. Doma berimo naglas in ponovimo, kjer se zatika. Na dan, ko beremo, se pred začetkom svete maše oglasimo v zakristiji, da tekst še enkrat preberemo in pogledamo stran v knjigi beril. Če že predhodno ugotovimo, da na dan po razporedu ne moremo brati, pravočasno poiščemo zamenjavo, da se lahko pripravi drug bralec.

Priporočljivo je, da so bralci že zrele osebnosti, sicer pa starost ni zelo pomembna. Ali bere 1. ali 2. berilo moški ali ženska, ni določeno, je pa po župnijah različno. Pomemben je samo Bog. Zavedajmo se, da pri branju Božje besede ni prostora za nas, saj to, kar bomo brali, niso naše misli, - naj gre torej za suspenz /ustavitev/ našega *ega /jaza/!*

K sveti maši pridemo dovolj zgodaj, primerno urejeni - saj s tem tudi častimo Boga, - a z zavestjo, da nič ne sme odvracati od Besede, da nismo na modni reviji, pa tudi ne neprimerno oblečeni (npr. pretrgane kavbojke, globok dekolte, mini krilo, visoke pete v katerih zelo težko hodimo, ali druga skrajnost – zanemarjenost ...).

Velja pravilo, naj se k ambonu ne hodi medtem, ko duhovnik moli/bere. Tja pristopimo *iz klopi* in ne npr. iz zakristije in to šele po duhovnikovem *amen* na koncu glavne prošnje (ne prehitavamo duhovnika oz. tistega, ki še bere)! Najlepše je, da bralca obeh beril sedita blizu, dovolj spredaj, nato skupaj pristopita v bližino oltarja (krajevno je veliko razlik). Ko duhovnik še moli /bere iz mašne knjige/, smo le v pripravljenosti, da pristopimo (tudi očala za branje že držimo v roki).

Ker smo ob prihodu v cerkev Jezusa že pozdravili s poklekom/priklonom/ velja, da se rahlo, z mirnim gibom glave poklonimo le pred sredino oltarja, v primeru, da prečimo prostor na drugo stran. V primeru, da sedimo ob strani, ni potreben noben priklon /poklek/. Dobro je prijeti z obema rokama za ambon, ker s tem pridobimo tudi neko 'stabilnost'. Če smo Besedo ponotranjili, bodo to ljudje čutili, razumeli. K ambonu pristopi bralec prvega berila, nato drugega (za psalmom).

Naslova beril ne preberemo, ker to ni Božja beseda. Preberemo pa od kje je Beseda npr.: *Iz knjige Razodetja apostola Janeza* - takrat vzpostavimo očesni stik z ljudmi. Med samim branjem Božje besede pa po cerkvi ne pogledujemo. Potrudimo se in izgovarjamo po svojih najboljših močeh: beremo glasno in razločno, ne vdihnemo pri vsaki vejici, ampak poskusimo povedati smiselno celoto, slovnično pravilno, ne požiramo zlogov, pa tudi s pravilnimi poudarki, brez patetike – vznesenosti - ali teatralnosti! Ko rečemo: *(To je) Božja beseda (nikoli To je bila...)* – spet vzpostavimo očesni stik z ljudmi, ker smo to povedali njim. Namesto teh besed na koncu lahko rečemo: *(To je) Beseda živega Boga*. Po branju Božje besede se oba bralca vrmeta v klop.

Bližnja priprava na branje je zajeta v vprašanjih, ki si jih mora zastavljati vsak bralec: Kako je z mojo vero, kako živim, kako pričujem? Sem se dobro pripravil na branje in tudi vem kateri svetopisemski odlomek je na vrsti, če je knjiga na ambonu slučajno

zaprta? Kaj najprej mēni Bog sporoča, kako me nagovarja po tem svetopisemskem besedilu? Se zavedam, da mnogi Božjo besedo slišijo le pri sveti maši, in še to poredko? Zato bom še bolj pozoren, kako jo preberem!

Internetne strani, ki so nam v pomoč:

<http://fran.si/> = slovenski brezplačni spletni portal, ki združuje slovarje, pravopis ter slovenistične jezikovne vire

<http://hozana.si/> = Božja beseda.

Tehnična navodila: Da čim boljje izgovarjamo, so potrebne več letne vaje in izkušnje ter naše orodje – glas, jezik. Pomembno je, da svojo tremo obvladujemo z dihanjem s prepono. Sproščene morajo biti glasilke, prsni koš in dihalne poti, da pride do resonance /sozvočja/. Dih pomaga, da se umirimo. V mislih štejemo: 1,2,3,4, vdihnemo, dih zadržimo, štejemo še do 8 in – beremo, dihamo... Pomaga tudi molitev /prošnja, ko pristopamo k ambonu, npr. *Očisti mi srce in moje misli, Gospod, in mi pomagaj... ..Gospod, tvoja Beseda bo ostala vekomaj...* Tudi ostali verniki iz skupine bralcev, naj bralcu nudijo duhovno podporo.

Vaja: Vdihneš, počasi izgovarjaš - 'šššššššš' - potrudi se, da čim dlje - (kakor bi teklen tenak curek vode).

Majda Debeljak

S SREČANJA ČLANOV ŽUPNIJSKEGA PASTORALNEGA SVETA

V torek, 18. decembra, smo se ob 18. uri še zadnjič v letu 2018 zbrali v učilnici člani ŽPS.

Po uvodni molitvi je Tomaž predstavil potek srečanja:

1. Utrinki s 1. svetovnega srečanja mož, ki je potekalo v Rimu
2. Aktualno v naši župniji
3. Dekanijsko srečanje ŽPS v Selcih in škofijsko srečanje ŽPS v Ljubljani
4. Razno

Ad 1)

Tomaža je srečanje mož, ki se ga je udeležil, zelo navdušilo; najbolj pa p.Cantamalessa, 84-letni papeški pridigar in njegovo sporočilo *Bodimo odprti Svetemu Duhu*.

Ad2)

- Družinske nedelje: do sedaj izvedeni dve, obe uspešno. Odmevi so zelo lepi in je želja po vsako mesečnem dogodku. Pogostitev ni potrebna vsakokrat, morda sadje... Bolj pomembno ob tem je druženje ljudi in krepitev vezi.
- Letošnji adventni čas se že izteka; v prihodnjem letu domislimo kaj lepega – lahko spet vključimo druženje pred/pod cerkvijo.
- Miklavževanje je potekalo v zadovoljstvo malih in velikih.
- Betlehemska lučka že potuje po Sloveniji, v Poljanah jo bomo od skavtov dobili na četrto adventno nedeljo.
- Hermina napove TKA med 26. decembrom in 6.januarjem. V nedeljo, 23.12.,

sestavljajo skupine kolednikov. Vključeno bo tudi zbiranje očal za misijone.

Ad3)

Dekanijsko srečanje ŽPS na temo *Kaj pomeni župnija, kaj je Cerkev...* nakazuje veliko vprašanj in negotovost ob napovedanem združevanju župnij, kar se bo dogajalo v naslednjih letih zaradi pomanjkanja duhovnikov. Potrebno bo večje vključevanje in povezanost laikov pa tudi upoštevanje posebnosti vseh župnij *tako, da nobena temeljna dejavnost ne bo nikjer okrnjena... (bogoslужje, oznanjevanje, dobrodelnost)*. Dokument o tem – 'smernice iz škofije' - vsem članom ŽPS pošlje g. župnik, na našem naslednjem srečanju se bomo o tej problematiki že pogovarjali.

Ad4)

- Ob začetku srečanja je Hermina opozorila na zamakanje gornjih prostorov v kulturnem domu, kjer se hranijo kostumi kolednikov in mnoge potrebščine.
- Romanje članov ŽPS z možmi in ženami vred bo v Stično, 19.1.2019, z odhodom ob 8.uri.
- Hermina se je zahvalila za molitveno podporo ob Viktorijini bolezni.

ODMIK V STIČNO

Župnik je dal pobudo, člani župnijskega pastoralnega sveta Župnije Poljane smo jo s hvaležnostjo podprli, tretjo januarsko soboto pa smo že na poti v Stično, na zgodovinskem romanju, ki bo v župnijski kroniki zapisano kot prvenstveno.

Zgodovino samostana je predstavil duhovnik, pater Jona. Mlajši menih, ki se je šele pri 30. zavezal Bogu in posvečenemu življenju, potem ko je izkusil življenje poslovneža. Je eden od trenutno dvanajstih mož v meniški skupnosti, osmerica je duhovnikov. O nastanku samostana je povedal legendo, ki pravi, da so menihi najprej začeli graditi na drugem kraju, a se je ponoči vse podrlo. Nekega dne so uzrli zeleno ptico, ki je prepevala: Sit hic! Sit hic! /(lat. Tu naj bo!). Menihi so ptico ubogali, gradnja je bila uspešna, ptica je dobila mesto v stiškem grbu, kraj pa ime Stična.

Cistercijanski samostan oziroma Opatija Stična je najstarejši samostan, pa tudi edini na slovenskem. Ime cistercijan izhaja po prvi opatiji v kraju Citeaux v francoski Burgundiji (beri: sitó; latinsko cistercium), menihi pa pripadajo reformiranim benediktincem. V duhu *moli in delaj – ora et labora* nadaljujejo nekaj manj kot devetstoletno pot v tem duhovnem središču. To je tudi edinstven kulturni in arhitekturni spomenik, katerega začetki segajo v leto 1136, kjer je leta 1428 nastal Stiški rokopis, eden prvih pisnih spomenikov v slovenskem jeziku. Skozi obdobja romanike, gotike in baroka je samostan spreminjal svojo podobo, v času jožefinskih reform 1784 celo razpuščen, konec 19. stol. pa spet oživiljen. Danes je samostan kot Dom duhovnosti zelo živ, bogatijo ga številni duhovni programi in dejavnosti za laike skozi vse leto. Jedro samostana tvori eden najlepših gotskih križnih hodnikov. Pravzaprav so hodniki štirje in v kvadratni obliki obdajajo samostanski vrt. Čeprav so

nas učili, kako mračnjaško obdobje je bil srednji vek, pa vsa arhitektura s poslikavo vred kaže nasprotno. Prostori okoli hodnikov so razporejeni v skladu s pravili reda in p. Jona nas je popeljal tudi v za javnost zaprte prostore in *podrobil* nekaj posebnosti. V Refektoriju – meniški jedilnici obede menihov zaznamuje tihota. Med obedi pa bralec z ambona bere Sporočila slovenskih škofij. Drugače je le ob največjih praznikih in osebnih praznovanjih. Vsi prostori v samostanu so izjemnih dimenzij, zelo prostorna je tudi Kapiteljska dvorana, kjer so menihi sprejemali vse pomembne odločitve. Menihi se tudi danes ravnaajo po Pravilih sv. Benedikta in imajo svojega predstojnika, opata. Svoj vsakdan začenjajo z molitvijo ob 5. uri, vsak pa opravlja še določeno fizično delo ter se posveča branju duhovnih vsebin s premišljevanjem, zakramentalnemu življenju in petju Gregorijanskega koral.

Iz križnega hodnika smo vstopili v župnijsko cerkev Žalostne Matere Božje, od l. 1936 je povišana v baziliko. Sezidana že v obdobju romanike v 12. stol., dvakrat barokizirana v 17. stol. pa je poljanske romarje najbolj navdušila s postavitvijo jaslic. Poleg božične skrivnosti Jezusovega rojstva, jaslice prikazujejo področji vinogradništva in ribogojstva stiškega samostana. Najbolj veseli so prizori izpod Trške gore, kjer kmetje celo muzicirajo v svojih zidanicah, zelo posebni pa so ob Stiškem potoku prikazani ribniki, v katerih naj bi samostan gojil ribe za Dravsko banovino. Pokrajina v vseh prostorih prikazuje gospodarnost stiških menihov skozi čas. Osrednjemu prizorišču se bližata tudi dva posebna pastirja, oba *dišita* po ovcah. V enem prepoznamo papeža Frančiška, v drugem pa ljubljanskega nadškofa Zoreta. Po ogledu samostana in cerkve smo za nekaj trenutkov postali še pred tabernakljem v kapeli Odrešenika človeka. Kot svoje prvo delo je danes svetovno znani umetnik Marko Rupnik izdelal načrt za dva vitraja. Leta 1980 je bila kapela blagoslovljena, v lanskem letu pa popolnoma prenovljena in opremljena po zamisli p. Marka Rupnika. Začeto delo je mojstrsko dopolnil z mozaiki na steni, tabernaklju in oltarju.

»V tišini kapele zrem mozaik in prisluhnem sporočilu. Pred menoj je veličasten lik Jezusa Kristusa – velikega duhovnika. Izstopa iz temne površine križa. Privlači me čudovit, topli in prodoren pogled. Kristus je križani, a je vstal! Razširjenih, pribitih rok, a tako kraljevsko svoboden, kot da bi hotel objeti ves svet...Zaznavam barve, ki bogato razodevajo pokrajino Slovenije. Zorana zemlja, vinogradi, zeleni gozdovi, trate, visoke sive gore in pobeljeni gorski vrhovi...« (iz zgibanke).

V nadaljevanju dneva smo se posvetili pastoralnemu delu. Iz Pastoralne službe Nadškofije Ljubljana se nam je pridružila dr. Mojca Bertonec, ki skrbi za delo z laiki. Uvodoma je kratko spregovorila o služenju v cerkvi, o talentih in darovih, ki naj jih v sebi prepozna prav vsak posameznik. V delavnici, ki bi jo lahko poimenovali KAJ? KDAJ? KDO?, je bil naš cilj prepoznati dejavnosti, ki v naši župniji že lepo tečejo, pa tudi tista področja, kjer smo šibkejši. Idej za področja bogoslužja, oznanjevanja, dobrotelčnosti in skrbi za živo župnijo je bilo veliko. Iskreno si želimo trdnega sodelovanja med župljani v dobro poljanske župnije. Tam, kjer se dela in moli, tam

se tudi žanje!

Sklep našega romanja je bil po kosilu v t.i. Opatovi kapeli, kjer smo se Bogu zahvalili za bogat dan, za vsa nova spoznanja, čez slabo uro pa pred poljansko cerkvijo, kjer smo si zaželeli *naj nam Bog ohrani tako lepo navado.* Majda Debeljak

INFORMATIVNA DNEVA NA KATOLIŠKIH GIMNAZIJAH

Informativna dneva za vpis v srednje šole bosta **v petek, 15., in soboto, 16. februarja.** Duhovnike, katehiste in katehistinje ter vse, ki delate z osnovnošolci, toplo vabimo, da v duhu škofovske sinode mladih poskušate spremljati mlade v procesu njihove odločitve za nadaljnje šolanje. Tistim, ki bi jim po vašem mnenju koristilo obiskovanje ene od štirih katoliških gimnazij, pa seveda svetujte obisk informativnega dneva gimnazije v svojem okolju. Več informacij o posamezni šoli najdete na njihovih spletnih straneh ali na skupnem portalu solstvo.rkc.si.

SREČANJE KLJUČARJEV

V **soboto, 2. marca 2019**, bo v Zavodu sv. Stanislava srečanje za vse ključarje ljubljanske nadškofije, ki bo potekalo od 9. do 12. ure. Na njem bomo med drugim spregovorili o pristojnostih in odgovornostih ključarja.

Župnike prosim, spodbudite svoje ključarje in jih napotite na to srečanje; še boljše, če pridete tudi vi z njimi.

Zaradi lažje organizacije prosim, da število udeležencev iz svoje župnije vnaprej prijavite na Pastoralno službo (01 234 26 40 ali ps.lj@rkc.si). Igor Dolinšek, tajnik Pastoralne službe

SVETOVNI DAN BOLNIKOV

Za svetovni dan bolnikov, ki bo kot vsako leto 11. februarja, na god Lurške Matere Božje, je papež Frančišek napisal poslanico z naslovom *Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte (Mt 10,8)*. Letočni 27. svetovni dan bolnikov se bo slovesno obhajal v Kalkuti v Indiji. Pri nas pa bo osrednja slovesnost kot vsako leto v narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah, v ponedeljek, 11. februarja, ob 10. uri, ki jo bo vodil ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Anton Jamnik.

S priporočilom predsednika SŠK nadškofa Zoreta in po svoji lastni presoji pismo, ki ga je napisal župnik v Šoštanju, msgr. Jože Pribožič, preberite v nedeljo, 10. februarja, pri sv. mašah.

Duhovna oskrba starejših in bolnikov na domu, v bolnišnicah in domovih ima namen, da bo vedno manj tistih, ki bodo umrli neprevideni (brez duhovnikove odveze, bolniškega maziljenja, obhajila). K temu naj pomaga tudi radijska kateheza o duhovnem spremljanju bolnikov na Radiu Ognjišče vsako drugo soboto v mesecu.

Svetovni dan bolnikov naj zaznamuje naša večja pozornost do bolnikov in trpečih. K temu spodbujajmo tudi tiste, ki so blizu bolnikom in vsem, ki zanje skrbijo. Pozornost in hvaležnost pa pokažimo v teh dnevih tudi do vseh zaposlenih v zdravstvu in v drugih ustanovah. msgr. Miro Šlibar, voditelj MOPZ-ja pri SŠK

SE JE KAJ SPREMEMILO?

Revež dela, bogataš izkorišča reveža; vojak brani oba. Državljan plačuje davke za vse tri, potepuh počiva za vse štiri. Pijanec pije za vseh pet, bankir krade vsem šestim. Odvetnik spre vseh sedem, zdravnik spravi v smrt vseh osem, pogrebnik pokoplje vseh devet, politik

živi na račun deseterice...

Cicerov zapis iz leta 168 let pred Kristusom

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; GSM 041 773 746;
e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

